«Δούρειος Ιππος» για το αθλητικό ντόπινγκ τα -λεγόμενα- συμπληρώματα διατροφής (Τάκης Γεωργακόπουλος, Ιατρός)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 18 Δεκεμβρίου, 2007

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΑ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΣΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΧΩΡΙΣ ΜΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΝΔΕΙΞΗ ΣΥΓΧΟΡΗΓΗΣΗΣ

Σε πολλά σκευάσματα δεν έχει προηγηθεί φαρμακολογικός έλεγχος

Το «Ντόπινγκ» (Doping) ή φαρμακοδιέγερση, κατά τον καθηγητή Κουτσελίνη ή λήψη εργογόνων ουσιών, κατά τους Αγγλοσάξωνες, αποτελεί και για τον «μικρόκοσμο» του αθλητισμού, πραγματικό κοινωνικό πρόβλημα, αφού και ο αθλητισμός προστατεύεται από το Σύνταγμα αφού αποτελεί κοινωνική δραστηριότητα.
Η πρωτοβουλία του Πανεπιστημιακού Γυμναστηρίου να διοργανώσει την 1η Επιστημονική Ημερίδα με αυτό το θέμα αναδεικνύει και τον σοβαρό προβληματισμό που υπάρχει στους κόλπους του, ενώ και η παρουσία του πρύτανη Παν/μίου Πατρών κ. Κουμπιά, καταδεικνύει την αποφασιστικότητα της πανεπιστημιακής κοινότητας να συμβάλει θετικά στην καταπολέμηση του φαινομένου. Αυτή η πρωτοβουλία θεωρώ ότι πρέπει να έχει συνέχεια αλλά και να προκαλέσει παράπλευρες εκδηλώσεις από αθλητικές ομοσπονδίες και τις τοπικές τους επιτροπές, σε συνεργασία με όλους τους αρμόδιους φορείς.
Πέρα από τα κλασικά φάρμακα που γνωρίζουμε ότι χρησιμοποιούνται από τους αθλητές και τις κλασικές μεθόδους ανίχνευσής τους που χρησιμοποιούν τα διαπιστευμένα εργαστήρια, από την Δ.Ο.Ε. αρχικά και σήμερα από τον WADA, η επιστημονική κοινότητα την τελευταία δεκαετία έχει βρεθεί αντιμέτωπη με ένα πρωτόγνωρο πρόβλημα, αθλητικό, επιστημονικό αλλά και εξόχως πολιτικό, αυτό της κυκλοφορίας στην αγορά φαρμακολογικών σκευασμάτων με την επωνυμία «Συμπληρώματα Διατροφής» που έχει αποδειχθεί πλέον ότι αποτελούν τον «Δούρειο Ιππο» του αθλητικού «ντόπινγκ».
Εχει αποδειχθεί από επιστημονικές έρευνες, δημοσιευμένες το 2001 και μεταγενέστερα ότι ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΝΔΕΙΞΗ συγχορήγησης, κυκλοφορούν στην αγορά, χωρίς να έχει προηγηθεί φαρμακολογικός έλεγχος, δηλαδή ανεξέλεγκτα(!), σκευάσματα «συμπληρωμάτων διατροφής» που περιέχουν μίγματα βιταμινών με προσμίξεις, είτε εφεδρίνης, είτε καφεΐνης, είτε αναβολικών στεροειδών

που σχεδόν στο σύνολο τους, ΔΕΝ αναγράφουν το πραγματικό περιεχόμενο των ουσιών, στην ετικέττα του σκευάσματος! Κι αυτό εγκυμονεί πλείστους κινδύνους για τους χρήστες, είναι ένα κατ' εξοχή **κοινωνικό πρόβλημα, ένα πρόβλημα δημόσιας υγείας**.
Το πιο σημαντικό που ακούστηκε πάντως στην ημερίδα είναι ότι, στην Ελλάδα ΔΕΝ πραγματοποιούνται ποιοτικοί έλεγχοι στα φαρμακολογικά σκευάσματα που κυκλοφορούν, ακόμη κι αν πρόκειται για πρώτη κυκλοφορία τους, αλλά η αδειοδότηση βασίζεται στην καλή πίστη του Ε.Ο.Φ. και στο περιεχόμενο του φακέλου που υποβάλλει κάθε εταιρεία! Αναρωτιέμαι άραγε, πως θα προστατευθεί η δημόσια υγεία, με τέτοιες πρακτικές και τέτοια ελλείμματα των οργάνων του κράτους;

Το νέο πρόβλημα που αντιμετωπίζει πάντως η αθλητική κοινότητα είναι το Γενετικό «ντόπινγκ» αλλά και η χρήση βλαστοκυττάρων από (και σε) αθλητές.
Πέρα από τα θέματα ηθικής που ανακύπτουν, προβάλλουν επιτακτικά δύο σημαντικά ζητήματα και η επιστημονική κοινότητα (ιατροί, βιολόγοι, βιοχημικοί, φαρμακολόγοι) πρέπει να συνδράμει τις προσπάθειες του WADA, προκειμένου να βρεθούν τρόποι προσδιορισμού και εξουδετέρωσης τέτοιων πρακτικών.
Το θέμα, άλλωστε, του Γενετικού «ντόπινγκ» απ' ό,τι μαθαίνουμε έχει αρχίσει να προκαλεί «κίτρινο πυρετό» στους διοργανωτές των Ολυμπιακών Αγώνων του 2008 που θα γίνουν στο Πεκίνο, μιας και σε συνεργασία με τον WADA έχει αρχίσει να ερευνάται η δυνατότητα προσδιορισμού των αθλητών που έχουν χρησιμοποιήσει γενετικό υλικό για να αυξήσουν την απόδοσή τους. Μέχρι τώρα έχει γίνει κατορθωτό να προσδιορισθεί η χρήση γενετικά ανασυνδυασμένων μορφών Ερυθροποιητίνης και αυξητικών παραγόντων όπως η αυξητική ορμόνη, ο ινσουλινικός αυξητικός παράγοντας αλλά και μορφές τροποποιημένων στεροειδών που ξεχωρίζονται από τα ενδογενώς παραγόμενα.
Ο δρόμος του αγώνα «αντι-ντόπινγκ» είναι μακρύς, αλλά αποτελεί και την μία πλευρά του νομίσματος που λέγεται «πρωταθλητισμός». Η άλλη πλευρά του ιδίου νομίσματος ακούει στο όνομα «ηθική στάση» όσων εμπλέκονται στην διαδικασία του πρωταθλητισμού (αθλητές, προπονητές, παράγοντες, γονείς, σχολεία, βιομηχανία αθλητικής εργονομίας κ.ά.) και φυσικά κάθε κοινωνία καθορίζει αυτή την «ηθική στάση» της διαχρονικά, την διαπλάθει, ορίζει κανόνες συμπεριφοράς των αθλουμένων και όσων άλλων εμπλέκονται σε αυτή την «παραγωγική» διαδικασία του πρωταθλητισμού.
Εδώ χρειάζεται ο παρεμβατισμός του κράτους και των θεσμών του που κατά ένα μέρος εξαρτάται από την εκάστοτε κυβέρνηση που εκφράζει πρωτίστως και την πολιτική βούληση του κράτους. Υπάρχει όμως και η δυνατότητα ο ίδιος ο αθλητικός χώρος να συμβάλλει στην αναστροφή αυτού του κλίματος και να διαμορφώσει νέους όρους στην αθλητική δραστηριότητα.
Ωστόσο πρέπει να επιμένουμε να θεωρούμε το «ντόπινγκ» στον αθλητισμό ως πρόβλημα Δημόσιας Υγείας και με όλες μας τις δυνάμεις να προσπαθούμε να αντιστεκόμαστε κι εμείς και τα παιδιά μας που αθλούνται, σε πρακτικές και

συμπεριφορές που μπορεί να θέσουν σε κίνδυνο ακόμη και την ίδια την ζωή τους.

(Πηγή: «Πελοπόννησος» 21/11/2007)